

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

číslo 51 - listopad 2008

PUC LÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Ukázka výcviku dravců byla součástí
exkurze 7. tříd do Jihlavy a Telče

str. 6

PÁR SLOV ÚVODEM

Uteklo to, vidíte... Není to tak dávno, co jsme se na tomto místě loučili před prázdninami, a teď už máme za sebou víc než dva měsíce nového školního roku. Čas nejde zastavit, jen si musíme zvyknout, že u příjemných činnostech letí rychleji, v opačném případě se někdy nesnesitelně vleče.

První Puclík tohoto školního roku je nezvykle baculatý. Zpočátku to vypadalo, že do něj ani nebude moc co dát, ale pak se s příspěvkem roztrhl pytel. Je to dobře, aspoň je vidět, že se kolem nás stále něco děje a že naše škola opravdu žije.

Žije i naše redakce. A co je nejvíc potěšující – podařilo se nám získat několik móóc šikovných a skvělých lidíček, kteří se rozhodli, že s námi tu naši redakční kaši budou vařit. Ke stávajícímu týmu se tedy připojili tito noví redaktoři: **Jana Knapčoková** a **Martina Šikulová** ze 6.C, **Dominika Edlmanová** a **Věrka Králová** ze 7.A, **Nikola Švárová**, **Petra Vodičková** a **Dominika Kaštánková** ze 7.C a z 9.A **Vít'a Daněk**. Jsme moc rádi, že se nám podařilo „ukecat“ i paní učitelku **Darku Svobodovou**, která posílila učitelskou část redakce, máme z toho opravdu radost...

Doufáme, že s námi v letošním roce zůstanete i vy, naši čtenáři. Těšíme se na všechny vaše nápady, rady, připomínky i příspěvky.

Tak hezké první letošní počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 17. 11. 2008 Státní svátek
- 18. 11. 2008 Školní liga – 3. disciplína
- 27. 11. 2008 Pasování prvňáčků na čtenáře
- 03. 12. 2008 Filmové přestavení pro 2. stupeň
Síla lidskosti
- 05. 12. 2008 Mikuláš

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Jistě nikdo z vás nepřehlédl, že od září máme ve škole nového kamaráda. Chodí do 7.C, jmenuje se Buck a je inteligentní, poslušný, dobře vychovaný, nezlobí, neodmlouvá a dělá, co se mu řekne. To jsou vlastnosti, které spoustě žáků chybí, takže je Buck hravě strčí do kapsy – tedy spíš do kožichu, protože je to nádherný pes. Zapojuje se i do výuky. Když třeba v angličtině žáci nahlas sborově něco odříkávají, Buck se k nim přidá štěkáním. V hudební výchově tuhle žáci zpívali tak falešně, že se z toho chudák dokonce poblínkal! Holt má skvělý hudební sluch...
- Pan učitel Smékal sebou na začátku školního roku elegantně fláknul na kolečkových bruslích, takže pak několik týdnů nosil slušivý sádrový futrál na pravé ruce. Moc mu to s ním slušelo, jen některé činnosti se se sádrou dělají opravdu špatně. Když ho například v ZOO v Jihlavě, kam se vydal na exkurzi se sedmičkami, pokakal netopýr, musel požádat paní učitelku Svobodovou, zda by mu to nadělení laskavě nesetřela. Paní učitelka je hodná a obětavá, tak pana učitele očistila. Přece ho nenechá chodit s hovínkem na rameni, že? Jakpak by to vypadalo...
- Pan učitel Matejka nedávno zapomněl při tělocviku na hřišti klíče. Objevil je pan učitel Smékal, schoval do kapsy a vydal se ke škole. Někdo z pilných žáků to ale panu učiteli Matejkovi vyzradil. Ten nezaváhal a ve škole v průjezdu si klekl před pana učitele Smékala se slovy: „Lásko, dej mi klíče.“ Toho nečekané vyznání tak šokovalo, že klíče bez odporu vydal a s vytřeštěným zrakem zmizel v přítmi školních chodeb. Ale následky to na něm nezanechalo, teď už vypadá zase docela normálně...

OBSAH

§ Pár slov úvodem	2
§ Co nás čeká	2
§ Puclíkova šuškárna	2
§ Je to tady zas	3
§ Malí géniové	3
§ Pořád se něco děje	4
§ Kolik nás letos je?	5
§ Telč, Jihlava – exkurze 7. tříd	6
§ Anketa	8
§ Pavel Novák dětem	9
§ Pátáci v Brně	10
§ Těšíme se... ..	13
§ Adopce na dálku	14
§ Školní liga	15
§ Pavučinkový výlet	16
§ Vyzvídali jsme	18
§ Už jsme školáci	20
§ Helma je cool	21
§ Žákovská knihovna informuje	22
§ Malování pro děti	22
§ Čtenářské odpoledne	23
§ Třetí v republice	24
§ Fotosoutěž	25
§ Jak se žije neslyšícím	26
§ Druháci v knihovně	26
§ Invex 2008	27
§ Okénko ZŠ Slavkovice.....	28
§ Strašidelný den ve 4.B	31
§ Šestáci mezi krávy	32

JE TO TADY ZAS

Dva měsíce letošního školního roku jsou za námi. A jak jsme si hned v září všichni mohli všimnout, naše škola během prázdnin prošla velkou rekonstrukcí. Máme nová okna i radiátory. Zatímco my jsme si užívali prázdnin, ve škole se pilně pracovalo.

Ale prázdniny skončily a všechny úpravy také. Teďka už je zase vše jako každý školní rok. Za okny vidíme různobarevné stromy, ze kterých postupně opadává listí. Venku začíná pořádně foukat vítr a vysoko v oblacích se prohánějí veselí draci. Počasí se také kazí a místo tepla a opalování už budeme muset vyndat ze skříní bundy, čepice a kabáty.

Ale i podzim je hezké roční období a je klidně možné, že ani na sníh třeba nebudeme letos moc dlouho čekat.

Andrea Žváčková, 9.C

Malí géniové

Možná to ani nevíte, ale ve škole máme čtyři malé geniální děti. Určitě se teď všichni rozhlížíte a přemýšlíte, kde by ti malí Einsteinovi mohli být. V naší třídě určitě ne, možná někde na chodbě, nebo že by snad ve vedlejší třídě... Zkusím vám napovědět. Stačí mít jen hodinu přírodopisu a nahlédnout do klece u okna.

Samečkovi Pind'ovi a samičce Mysulce se totiž narodily děti, a přestože ještě do školy nechodí, už od narození jsou z nich osmáci – stejně jako z rodičů. Na svět přišly 30. září 2008 a mají se čile k světu. Vypadá to, že máme tři malé osmáky a jednu malou osmačku. A protože ještě nemají jména, je tady úkol pro vás, čtenáře Puclíku. Zkuste jim nějaká vymyslet a nebojte se do toho zapojit fantazii. Vaše nápady a náměty můžete házet do Puclíkovy schránky a ty nejlepší pak odměníme něčím dobrým na zub.

Mgr. Dagmar Svobodová

Pořád se něco děje...

jaké novinky přinesly prázdniny a začátek školního roku

- Všichni si jistě vzpomínáte za závěr minulého školního roku, kdy se takovou naší novou a né příliš oblíbenou zábavou stalo neustále přenášení a stěhování věcí z jednoho konce budovy na druhý a pak zase zpátky. Důvodem byla rekonstrukce systému vytápění a rovněž výměna oken v celé hlavní budově. Za plného provozu jsme si tedy užili 1. etapu prací - rekonstrukci části budovy, kterou pracovním nazýváme radnice. Školní rok jsme ukončili o týden dříve a ještě před rozděláním vysvědčení byla rekonstruovaná část uvedena znovu do provozu. Během prázdnin se pak stala radnice skladištěm a úložištěm pro pomůcky a materiál, které bylo třeba vyklidit z ostatních částí budovy.

Typický pohled do třídy

- To, co se ve škole dělo v průběhu července a srpna, naše staříčká historická budova za svých téměř 130 let ještě nikdy nezažila. Kdo měl tu možnost během prázdnin nakouknout do budovy, jistě si musel v duchu říct, že zemětřešení by takovou spoušť nenatropilo a že výuka určitě nemůže začít dřív než za rok nebo raději za dva. Všude prach, suť, binec nejhrubšího zrna, desítky dělníků, spousta techniky...

Školní dvůr se podobal smetišti

- Přes všechny problémy a úskalí, která s sebou akce takových rozměrů nese, se nakonec všechny termíny podařilo dodržet a nový školní rok mohl začít v plánovaném čase. Velkou zásluhu na tom mají naše paní uklízečky a pan školník, kteří si během prázdnin vůbec neodpočinuli, ale naopak veškeré síly věnovali tomu, abyste po prázdninách přišli do připravené a čisté školní budovy.
- Celá rekonstrukce v hodnotě téměř 10 milionů korun byla zakončena poslední etapou, kdy přišla na řadu tělocvična. V současné chvíli v ní stále ještě výuka neprobíhá, ale je to už jen otázka dnů.
- Změny nastaly také v pedagogickém sboru. S koncem minulého školního roku odešla do důchodu paní učitelka **Vlasta Břečková**. Pracovní poměr ukončila také paní učitelka **Markéta Kozová**. Rovněž jsme se rozloučili s paní učitelkou **Jitkou Walzbergerovou** a panem učitelem **Ivanem Walzbergerem**.
- Pedagogický sbor posílila od září paní učitelka **Dagmar Jaitnerová**, která vyučuje chemii. Matematiku a fyziku přišla na naši školu vyučovat paní učitelka **Erika Oravcová** a na první stupeň se po mateřské dovolené vrátila paní učitelka **Eva Mošnerová**.

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Eva Mošnerová	9	10	19	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Viera Buchtová	5	13	18	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Marcela Žďánská	10	8	18	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Ivana Fousková	14	7	21	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Miroslava Kotovicová	12	11	23	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Šárka Zdražilová	13	14	27	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Vlasta Fryšavská	12	7	19	hlavní budova
4.B	Jaroslava Truksová	14	10	24	hlavní budova
5.A	Pavčina Poláčková	14	18	32	hlavní budova
5.B	Markéta Niesnerová	18	14	32	hlavní budova
6.A	Renata Slámová	12	8	20	hlavní budova
6.B	Miroslav Jurek	11	11	22	hlavní budova
6.C	Dušan Matejka	14	10	24	hlavní budova
7.A	Jana Klementová	12	10	22	hlavní budova
7.B	Jaroslava Gregorová	12	9	21	hlavní budova
7.C	Martina Janíčková	9	14	23	hlavní budova
8.A	Marcela Slámová	12	15	27	hlavní budova
8.B	Eva Ficová	7	18	25	hlavní budova
8.C	Petr Smékal	10	14	24	hlavní budova
9.A	Pavel Hnízdl	17	9	26	hlavní budova
9.B	Dagmar Svobodová	16	12	28	hlavní budova
9.C	Jaroslava Hnízdllová	12	15	27	hlavní budova
9.D	Marcela Zelenková	14	8	22	hlavní budova
1. stupeň		121	112	233	10
2. stupeň		158	153	311	13
CELKEM		279 chlapců	265 dívek	544 žáků	23 tříd

Počet učitelů: **34**

Počet vychovatelů školní družiny: **2**

Ostatní zaměstnanci: **8**

TELČ

EXKURZE 7. TŘÍD

Mgr. Dagmar Svobodová

JIHLAVA

S podzimem každoročně přicházejí exkurze, se zimou lyžařské výcviky (tedy pokud je na čem...), s jarem druhá polovina exkurzí a zapalování lýtek, no a s létem školní výlety. Protože jsme ale teprve na začátku školního roku, tak se 7. třídy vydaly na exkurzi do Telče a do Jihlavy.

Počasí nám příliš nepřálo, díky velkému odhodlání nám ale nakonec nevadil ani déšť. Ztráty na „nemocných obětech“ také nebyly téměř žádné, což bylo s podivem, protože někteří otužilci se na exkurzi vydali jen v tričkách a mikinách, zatímco jiní si šli (naprosto pochopitelně) při malém rozchodu na telčském náměstí zakoupit ihned teplé ponožky a rukavice.

Naši první zastávkou bylo město Telč a jeho zámek. Obvykle nebývají při exkurzích prohlídky zámků zrovna tou nejoblíbenější činností, tady se však našlo pár věcí, které zaujaly skoro všechny – ukázky brnění (představte si chudáka koně se 60 kg vlastního brnění, rytířem a dalšími 40 kg jeho brnění...), vycpaná zvířátka z afrických cest (to byste nevěřili té radosti při zjištění, jaké koluji v 7. třídách zvířecí přezdívky...) a třeba i to, že na zámku se točila spousta pohádek.

V Jihlavě jsme pak měli program bohatší. Navštívili jsme jihlavské muzeum – tam se tedy zaujatě skutečně tvářili jen někteří, i když - expozice nejrozumnějších her a vynálezů – to bylo něco! Všichni si nadšeně posílali psaníčka potrubní poštou, zkoušeli tření ebonitové tyče liščíím ohonem (v tomto případě musela postačit plastová trubka s hadrem), nebo si jen tak z dlouhé chvíle zapisovali na hliněné tabulky poznámky chetitským písmem. A byli i tací, kteří i v muzeu hledali spřízněnou duši, aby si povídali.

Zlatým hřebem pak byla klouzačka do expozice dolování. Ježdění neodolali ani naši učitelé. Nakonec se muselo říct rázně stop, protože někdo by si snad prošoupal i kalhoty.

V jihlavském podzemí jsme údajného ducha neviděli, i když někteří v té tmě křičeli tak, že by se tomu snad dalo i věřit.

Poslední zastávkou byla jihlavská ZOO, její prohlídka a ukázka výcviku dravců. Bylo vidět, že dravci evidentně neznají česká přísloví, protože jinak by věděli, že na hlavě lze mít jedině „máslo“ a nikoli ptáka, a tak se občas na něčí hlavě usadili a div, že si nezačali budovat hnízdo. Pánovi, který výcvik dravců předváděl, se asi sedmáků zželelo, protože za živé exponáty, které měly představovat stromy v lese, si vybral učitele, takže někteří zcela jistě svírali zmoklé a zmrzlé pěstičky a těšili se na okamžik, jak to ten sokol mezi stromy nevybere... ale - vybral...

Pak jsme měli ještě hodinu na samotnou prohlídku ZOO. Pravdou je, že kromě nás a asi dvou zamilovaných dvojic prohlídka v tomto počasí každého odradila, ale zase se nám naskytly k vidění zajímavé věci. Šelmy právě dostávaly večeři a snaživě ohlodávaly kozí hlavy i s páteří. Opice zase dostávaly ryze vegetariánskou stravu a možná jediní, kteří nevečeřeli, byli netopýři. Dali to rázně najevo a svoji zlost si vybili na nic netušícím panu učiteli - viz šuškárna.

Zážitků bylo dost, za celý den jsme viděli a poznali hodně a jeden den zase strávili jinak než sezením ve školních lavicích. Domů jsme se vrátili docela unavení, ale příští rok určitě zase někam na exkurzi vyrazíme.

Anketa

tentokrát o změnách...

Už před prázdninami začala rozsáhlá rekonstrukce naší školy, která nabyla největších rozměrů v průběhu července a srpna. Zajímalo nás, jak vnímáte změny, ke kterým v tomto období došlo.

- 1. otázka:** Co si představujete pod pojmem rekonstrukce?
- 2. otázka:** Naše škola prošla velkými změnami. Všimli jste si něčeho?
- 3. otázka:** Líbí se vám nynější stav školy?
- 4. otázka:** Je něco, co byste ještě předělali?
- 5. otázka:** Naše chodby jsou teď barevně vymalovány. Proč myslíte, že to tak je?
- 6. otázka:** Paní učitelka Matoušková zdobí chodby a třídy pracemi žáků naší školy. Pomohli jste i vy s něčím nebo s nějakou výzdobou?

ŽÁCI

Jakub Hyka, 6.A

1. Oprava.
2. Ano. Nová okna, topení
3. Ano.
4. Ani ne, jen bych chtěl jiné schody.
5. Aby škola vypadala lépe.
6. Zatím ne.

Tereza Háčková, 8.A

1. Nějaká oprava.
2. Okna, topení.
3. Ano.
4. Nový počítače.
5. Aby to bylo hezčí.
6. V minulých rocích ano.

Filip Kaša, 4.A

1. Dělá se něco s barákem.
2. Okna, TV, dveře, topení.
3. Ano, kromě učitelů.
4. Zvonek, hodiny.

5. Aby byly odlišený.

6. Ano, obrázky.

Patrik Janda, 5.A

1. Oprava.
2. Jo. Topení, okna, nový lidi a tak.
3. Ano, je to normální.
4. Méně hodin.
5. Okrasa.
6. Ano, obrázky.

Šárka Beranová, 8.B

1. Oprava.
2. Jo, poschodí.
3. Jo.
4. Ne.
5. Aby se rozlišilo poschodí.
6. Zatím ne.

Matěj Nečas, 9.B

1. Něco novýho.
2. Jo, nově natřená.

3. Ne.

4. Vedení.

5. Nevím a nelíbí se mi to.

6. Ne, ale kdybych to věděl, tak ano. S paní učitelkou Matouškovou moc rád pracuji.

Lenka Hanychová, 7.A

1. Předělávání něčeho.
2. Výměna oken.
3. Celkem jo.
4. Vymalovala bych barevně třídy.
5. Aby se oddělily patra.
6. Ne.

Pavla Jamborová, 5.B

1. Oprava baráku.
2. Okna, topení.
3. Ano.
4. Ne, možná jen hodiny.
5. Hezčí.
6. Ano. Ve třídě.

Barbora Smékalová, 5.A

1. Opravování.
2. Okna, topení.
3. Ano.
4. Asi ne.

5. Omítka byla stará.
6. Výzdoba ve třídě.

Dominik Suchý, 4.A

1. Když už to je něco na rozpadnutí.

2. Okna, radiátory.
3. Ano.
4. Hodiny.
5. Hezčí.
6. Ano. Ve třídě.

UČITELÉ**Mgr. Martina Janíčková**

1. Změna, nejlépe k lepšímu.
2. Krásná okna a bezva topení.
3. Ale jo. Škoda, že není nafukovací...
4. Je toho hodně, ale na delší povídání.
5. Barevnost je pro radost.
6. Bojím se, že ne. Ale přírodopis jsem si zařídila.

3. Myslím, že ano.
4. Nějakou větší jazykovku.
5. Odlišení pater. Život je pestrý.
6. Nástěnky v jazykovce.

Mgr. Pavlína Poláčková

1. Špína, prach, nepořádek.
2. Všimla. Okna jsou pěkná i výhled z nich. A líbí se mi barevnější chodby.
3. Líbí. Ale určitě by to mohlo být lepší.
4. Určitě by se něco našlo. například větší kabinet pro první stupeň.

5. Aby škola nepůsobila tak smutně.
6. Pokud máte na mysli nástěnky, tak mám na chodbě dvě. A v přípravném týdnu jsem si zdobila třídu.

Dušan Matejka

1. Přestavba.
2. Ano, všeho.
3. Ano.
4. Tělocvičnu.
5. Je to veselejší.
6. Květiny, zvířata, foto.

Mgr. Jaroslava Kozárová

1. Naši budovu.
2. Určitě okna a topení.

Anketu připravily Marie Měcháčková a Dominika Kutílková, 9.C

PAVEL NOVÁK DĚTEM

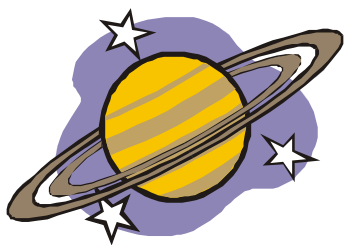
Mgr. Ivana Fousková

V úterý 7. října 2008 zaplnili nejmladší žáci naší školy společně s dětmi ze školek sál kulturního domu. Čekalo je vystoupení Pavla Nováka plné písniček a vyprávění. Úvodní videoprojekce naladila vesele všechny posluchače známými písničkami z předešlých pořadů věnovaných dětem.

Vlastní program pak mapoval všechny dosavadní koncerty různě tematicky zaměřené a plné známých písniček. Slyšeli jsme Mravence, Klokany, Japonskou myš polku, Doktora, Zvonky a celou řadu dalších písniček, které zpívaly všechny děti.

Zdravotní stav dědovi Pavlovi nedovolil hrát dětem celý koncert, ale kapela odvedla vynikající práci a svým vystoupením doslova roztančila sál.

Takže zbývá říci: „Díky, dědo Pavle, a těšíme se na příště.“

PÁŤÁCI V BRNĚ

Exkurze 5. tříd

Mgr. Pavlína Poláčková

Kraví a Mniší hory v Brně. Oba tyto kopce zvládly děti z obou pátých tříd, když vyrazily na zábavně poučnou exkurzi do Brna.

Zastavení první: **HVĚZDÁŘSKÁ ABECEDA S 5.B**

Den po dni, týden po týdnu, měsíc po měsíci, rok po roce, staletí miji staletí – stále stejný koloběh. Každé ráno se slunce vyhoupne na oblohu a začíná jeho pouť po nebi, každý večer uléhá do své nebeské postýlky.

Snad všichni už někdy seděli přímo pod černočernou oblohou posetou stříbrnými hvězdami a v němém úžasu hleděli na to nádherné vesmírné divadlo. Viděli padající hvězdu a přáli si, aby se jim splnilo nějaké tajné přání.

Padají ale opravdu hvězdy? Jsou to vůbec hvězdy? Proč je vidíme jenom v noci, kampak se ztrácí přes den? Jakpak se vůbec jmenují a jaká souhvězdí vytvářejí? Kdo a proč jim dal jména? Co vlastně ve skutečnosti tvoří tu krásnou hřejivou oranžovou kouli nesoucí název Slunce, která nám umožňuje žít na planetě Zemi?

Odpovědi nejen na tyto otázky, ale na celou řadu dalších dostali žáci, pokud pozorně poslouchali průvodce pořadem Hvězdářská abeceda.

V kopuli planetária pozorovali umělou oblohu s hvězdami, souhvězdími, planetami, Měsícem i Sluncem. Roli pomyslného učitele převzal astronom, který pomocí světelné šipky postupně ukázal a pojmenoval několik souhvězdí. Vyprávěl o Slunci, Měsíci, planetě Zemi i o jejích sedmi sourozencích – Merkuru, Venuši, Marsu, Jupiteru, Saturnu, Uranu, Neptunu a Plutu. Hvězdářská abeceda není ta, kterou znáte z písanek, je jiná, mnohem dobrodružnější a zajímavější.

Zastavení druhé: **TROPY S 5.A**

Proč zrovna tropy, když republika, ve které žijeme, se nachází v mírném podnebném pásu? Odpověď je jednoduchá – jedná se o výukový program nesoucí název Podnebné pásy, který je určen právě pro žáky pátého ročníku.

Zeměkoule v podobě tlust'oučké, kulat'oučké postavičky, rozhazující vesele ručkama a pomrkávající krásnýma velkýma očima, barvitě vyličila denní a noční život zvířat v deštných pralesích Jižní Ameriky, rostlinná patra a potravní řetězec.

Po skončení programu následovala vycházka po ZOO s úžasnou průvodkyní paní Vítkovou, která dětem vyprávěla spoustu zajímavého o zdejších obyvatelích. Tak třeba - věděli jste, že takové zebry za celý svůj život nikdy nespí a že každá zebra má odlišné pruhy asi tak, jako člověk otisky prstů? Nebo že žirafa má při své výšce stejný počet krčních obratlů jako člověk? Pokud ne, tak si z toho nic nedělejte. Nikdo neví všechno, ani my ne, a pokud vás to zajímá, čtěte dál, dozvíte se víc.

Velkým lákadlem byli lední medvědi, chloubou této zoologické zahrady. Za zmínku jistě stojí sněžný vlk, který ve svém bělavém zimním ohozu vypadal mohutně, až nebezpečně. Polární lišky měly oděv přímo značkový - hustou stříbrnou kožešinku.

Lákají vás stále ty zebry? Tak poslouchejte, jakže to s tím jejich nočním spánkem vlastně je. Večer vytvoří zebry kruh, který má svůj přesný řád – uprostřed jsou mláďata se samičkami – matkami a kolem se staví ostatní ze stáda. Celou noc prostojí na nohách a pomalounku přešlapují po celém výběhu, přičemž pouze na několik sekund zavřou oči, které jim jinak ve tmě svítí, a tak to pokračuje až do rozbřesku. Když je tak člověk chvíli pozoruje, pomalu ani nechápe, kde berou tolik energie bez blahodárného spánku.

Lákadel v podobě různých živočichů cíhalo při procházce hodně, ale čas byl neúprosný a bylo třeba se vydat na cestu domů.

Zastavení třetí: **NÁZORY ÚČASTNÍKŮ**

Byli jsme s celou třídou na exkurzi v Brně. Pozvali nás do planetária a do ZOO. Mně se na celodenním výletu moc líbilo, ale problém byl v tom, že nebylo zrovna moc dobré počasí. Ale mně to vůbec nevadilo. Výlet jsem si moc užila a chtěla bych se tam podívat ještě jednou.

Dominika Křivánková, 5.B

Líbilo se mi v ZOO i v planetáriu, ale kdyby bylo víc času, tak bych viděla víc zvířat. V planetáriu bych nechtěla nic měnit, sedačky byly super.

Veronika Holečková, 5.B

V planetáriu se mi to líbilo. Program mě ale bavil jen na začátku, na konci už moc ne.

V ZOO bylo všechno super, jenom byl krátký rozchod. Líbili se mi lední medvědi, vlci a nejvíc tuleni a lišky.

Michal Kyselý, 5.B

Planetárium se mi opravdu líbilo, ale ZOO mě moc nenadchla. Rád bych se znovu podíval do planetária.

Jakub Horváth, 5.B

V planetáriu v Brně se mi líbilo. Líbilo se mi, jak se točil přístroj, který promítal hvězdy. Vypadalo to, jako bychom se točili my. V ZOO bylo málo zvířat, nejvíc se mi líbili tuleni.

Jakub Žák, 5.B

Planetko bylo dobré, křesla eňo, ňuňo. Autobus mohl být větší, ale asi to stačilo. ZOO bylo taky dobrý, ale škoda, že jsme měli málo času na rozchod.

Viděli jsme spoustu zvířat: lední medvědy, polární lišky, opice, která vypadala jako posprejovaná, polární vlky a spoustu jiných. Bylo to hafo, hafo dobrý. Příště bych jel klidně zas.

Zdeněk Pliska, 5.A

Bylo to pěkný, ale autobus mohl být víc luxusní. Planetárium mohlo být lepší, ale mně se líbilo a bylo to pěkný. V ZOO jsme mohli mít delší volno. Nejlepší tam byla žirafa a občerstvení. Celkem to ušlo.

Jára Janíček, 5.A

Výletem do Brna jsem byla nadšená a hrozně jsem se těšila do planetária. Bylo super, utratila jsem tam kapesné a byl tam hezký pořad. Vypadalo to tam jako opravdové noční nebe.

Týna Vrátná, 5.A

Jeli jsme do Brna na exkurzi do planetária a ZOO. Hrozně jsem se tam těšil, protože jsem

tam nikdy nebyl. Když jsem tam přijel, byl jsem překvapený, program byl moc hezký.

Dan Janeba, 5.A

V planetáriu jsme si sedli do sedaček, které se daly sklápět. Na strop se nám promítala celá hvězdná obloha. Ukazovali nám, jak padají hvězdy a meteority. Vypadalo to jako doopravdy. Bylo to pěkné.

Erik Havlík, 5.A

V planetáriu se mi líbilo, jak promítali na strop hvězdy a celá atmosféra byla díky tomu ještě tajemnější. Zaujaly mě optické klamy, které byly pověšeny na zdech na chodbě. Venku jsme si prohlíželi sluneční hodiny. Celé planetárium je na Kraví hoře, je to kopec a krásné místo k procházení. Ale na procházky jsme neměli čas.

V ZOO byl zajímavý film o podnebných pásech, ale prohlídka byla zábavnější. V první části se mi nejvíc líbily žirafy, ve druhé, kterou jsme si prošli sami, se mi líbili lední medvědi, kteří si hráli ve vodě. Výlet se mi líbil. Víc se mi ale líbilo v planetáriu.

Aneta Dufková, 5.A

PŘEHLED AKCÍ POŘÁDANÝCH PRO DĚTI Z 1. STUPNĚ NAŠÍ ŠKOLY

Školní rok už se rozběhl na plné obrátky, a proto přinášíme přehled akcí, na které se mohou těšit děti z 1. stupně.

- I v letošním školním roce se mohou žáci přihlásit do celé řady **zájmových kroužků**. Připomeňme některé z nich – kroužek dyslektický, logopedický, tvořivá dílna, počítačový kroužek a letos nově otevřený zdravotnický kroužek.
- Kromě kroužků se žáci mohou aktivně účastnit některých akcí, které pro ně naše škola pořádá. Pokračujeme ve **sběru pomerančové a citrónové kůry a plastových víček** v rámci projektu Adopce na dálku. Náš kamarád Gabriel v daleké Zambii chodí letos už do druhé třídy.
- Novinkou bude v letošním školním roce **výroba plátěných panenek**. Akce je určena na pomoc dětem v Africe. Ušité panenky budou prodány a finanční výtěžek půjde na očkování proti základním šesti dětským nemocem. Akce je garantovaná organizací UNICEF a jde o další z možností, jak pomoci lidem, kteří naši pomoc potřebují.
- Ve výčtu dalších dobročinných akcí bychom mohli pokračovat tím, že se opět aktivně zapojíme do průběhu **Adventních koncertů s Českou televizí**, kam naše škola přispívá již několik let.
- K dalším připravovaným akcím patří **spolupráce s městskou knihovnou**. Jedná se o celoroční projekt pro žáky 2.-4. tříd. Každý ročník navštíví knihovnu dvakrát a pokaždé tam pro něj bude připraven zajímavý program.
- Mezi další akce pořádané pro žáky patří také **pasování na čtenáře**. Je určená prvňáčkům a jejich rodičům.
- Díky nabídce Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR mohla proběhnout akce pro 4. a 5. ročník s názvem **Helma je cool**. Jedná se o kampaň na podporu nošení sportovních přileb a chráničů, tedy projekt s dopravní tematikou.
- Novou možností je v letošním roce zapojení do **školní ligy**. Dlouhodobý projekt má název Sportujeme pro radost a dává si za cíl podpořit pohybovou aktivitu dětí.
- Každoročně zveme žáky prvního stupně do **divadla ve Žďáru nad Sázavou** v rámci divadelního předplatného. Každý měsíc je pro děti připravena pěkná pohádka, se kterou ve Žďáře hostují divadla z celé České republiky.
- 6. a 7. prosince 2008 se uskuteční **zájezd pro rodiče s dětmi**. Při prohlídce adventně a vánočně vyzdobených interiérů nás přijme paní kněžna a záměšní úředníci a služebnictvo vás seznámí s adventními a vánočními zvyky první poloviny 19. století na panském sídle. V Babiččině údolí navštívíme svátečně vyzdobené Staré Bělidlo. V Rudrově mlýně se setkáme s postavami z knihy Babička a vyslechneme lidové zpěvy, říkadla a koledy. V budově vodního mandlu se bude konat malý sváteční trh, kde lze posedět ve vánoční hospůdce s bohatým občerstvením.
- I pro budoucí školáky je připraveno několik akcí, při kterých se mohou seznámit s prostředím naší školy. Patří mezi ně **dny otevřených dveří, zápis nanečisto** či vlastní **zápis do prvních tříd**. Chceme, aby se budoucím prvňáčkům u nás ve škole líbilo, a proto mají možnost i se svými rodiči navštívit naši školu a aktivně se zapojit do všech akcí pořádaných právě pro ně.

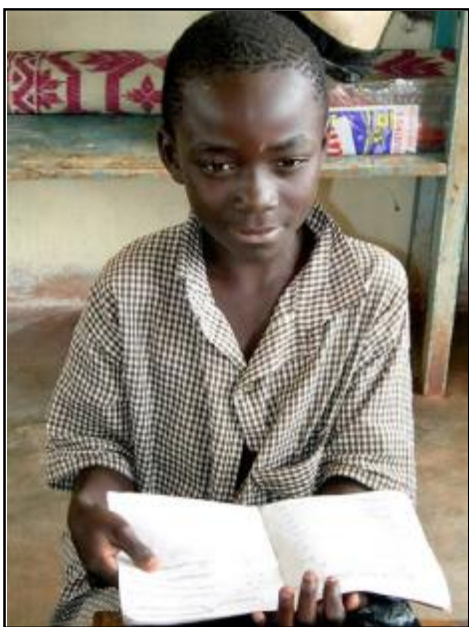
O všech akcích, které jsou výše uvedeny, budou žáci včas informováni prostřednictvím svých třídních učitelů, plakátů a dalších propagačních materiálů.

ADOPTCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Ani jsme se nenadáli a nový školní rok je na své pomyslné startovní čáře a má před sebou desetiměsíční maratón, z něhož jsme už společně uběhli několik málo týdnů. I náš Gabriel má už po prázdninách a vstupuje do druhého ročníku své školní docházky, proto se s ním tedy i letos budeme společně vídat na stránkách školního časopisu a dočítat se novinky z jeho života.

Jednou z nich je třeba to, že učitelé ve škole St. Charlese Academy trávili prázdniny studiem – učili se správně zacházet s počítači a možnostmi jejich využití během výuky. Proč právě v této oblasti? To proto, že škola v červnu obdržela darem sedm nových notebooků Toshiba CEL s příslušenstvím, laserovou tiskárnu, dataprojektor, promítací plátno a přidavkem ještě nové knížky do své školní knihovny.

Předávání proběhlo nejen slavnostně, ale i radostně. Za všechny žáky školy poděkoval James – žák šestého ročníku. Poté děvčata z 5. a 6. ročníku zazpívala vlastní píseň složenou pro tuto příležitost. Předávání ukončil tradiční luvwalský tanec likishi, který za doprovodu bubnu předvedla skupina školáků.

Druhou dobrou zprávou je, že jsme během měsíce července obdrželi odpověď na naši korespondenci – třetí Gabrielův dopis.

Milí přátelé,

mám se dobře stejně jako moji spolužáci. Ve škole se mi daří dobře. Děkuji za knihy, tužky a uniformu, stejně jako za věci, které jsem od Vás dostal - pexesa, pero, žákovskou knížku, balónky, školní kalendář, fotky kamarádů, omalovánky.

Ted' máme studené roční období, je velmi chladno ráno i večer, občas i slunečno. Měli jsme ve škole kulturní den. Zpívali jsme tradiční písně, tančili tradiční tance. Dívky měly v pase uvázaný pruh látky a tančily v párech s chlapci. Všichni tančili, zpívali a tleskali rukama. Ostatní chlapci tloukli na bubínky a zpívali. Byl to moc fajn a zajímavý den. Každý mohl ta nčit s tím, s kým obvykle netančí – děvčata se nebála chlapců. Máte u Vás ve škole taky nějaké taktové dny?

Do školy přišli i naši patroni, dostali jsme sedm nových notebooků.

Gabriel

Na tento dopis bude psát odpověď třída 3.A. Z výše uvedeného tedy celkem logicky vyplývá, že nás čekají další tři kola sběru nejen pomerančové a citrónové kůry, ale i plastových uzávěrů. V pořadí již 7. kolo výběru pomerančové a citrónové kůry proběhne v týdnu od 8. do 12. prosince 2008 jako již tradičně v žákovské knihovně. Víčka můžete nosit každé pondělí od 12.10 do 14.00 hodin.

Už teď se moc těším na známé tváře těch, kteří pravidelně přinášeli nejen sušenou kůru, tašky, a dokonce celé pytle víček, ale i na tváře nové.

ŠKOLNÍ LIGA

Mgr. Ivona Kovačičová, Mgr. Jana Klementová

Naše škola za vámi v tomto školním roce přichází s novou nabídkou – **startuje 1. ročník školní ligy**, dlouhodobého projektu, který si dává za cíl podpořit pohybovou aktivitu dětí. Rozhodně nejde o to, abyste podávali takové heroické výkony, jaké v plaveckém bazénu v Pekingu při letní olympiádě předváděl Michael Phelps, a ani žádné zlaté medaile na vás na konci roku nečekají. Jde především o to, abyste **protáhli svá těla, rozhýbali svaly**, o kterých jste dosud možná ani nevěděli, že je vůbec máte, a přitom se ještě pobavili.

Disciplín je nachystáno celkem deset - každý měsíc jedna. Zájemci budou rozděleni do kategorií podle věku a pohlaví. Pokud se rozhodnete vystartovat s námi, bylo by moc fajn, kdybyste přišli každý měsíc a změřili své síly s ostatními. Výsledky jednotlivých disciplín i průběžné výsledky ligy najdete na školních internetových stránkách.

KALENDÁŘ AKCÍ

23. září 2008	běh (1 okruh kolem rybníku Cihelňák)
21. října 2008	výběh kopce (u Cihelňáku)
18. listopadu 2008	šplh na tyči (4m)
16. prosince 2008	hod medicinbalem do dálky
20. ledna 2009	sedy - lehy (2 minuty)
24. února 2009	střelba na koš (5 pokusů)
24. března 2009	člunkový běh
21. dubna 2009	přeskok přes švihadlo (1 minuta)
19. května 2009	běh na 60 m
16. června 2009	skok daleký z místa

ČASOVÝ HARMONOGRAM

DATUM	MÍSTO	ČAS 1. STUPEŇ	ČAS 2. STUPEŇ
23. 09. 2008	hráz rybníka Cihelňák	14.30	15.00
21. 10. 2008	hráz rybníka Cihelňák	14.30	15.00
18. 11. 2008	tělocvična 1.ZŠ	14.15	14.45
16. 12. 2008	tělocvična 1.ZŠ	14.15	14.45
20. 01. 2009	tělocvična 1.ZŠ	14.15	14.45
24. 02. 2009	tělocvična 1.ZŠ	14.15	14.45
24. 03. 2009	tělocvična 1.ZŠ	14.15	14.45
21. 04. 2009	tělocvična 1.ZŠ	14.15	14.45
19. 05. 2009	atletický stadion	14.30	15.00
16. 06. 2009	atletický stadion	14.30	15.00

PAVUČINKOVÝ

VÝLET

MGR. JAROSLAVA HNÍZDILOVÁ

ZUBŘÍ 2008

Začal nový školní rok a s ním samozřejmě do školního života vstoupily nové kolektivy 6. tříd. A právě pro ně je připravován Pavučinkový výlet, jehož cílem je napomoci utváření nových třídních kolektivů. Do Zubří se letos nejdříve vypravili žáci 6.A a 6.B a poté zde strávili dva dny žáci 6.C.

Během celé řady aktivit, her a soutěží se mezi sebou lépe poznali a navázali nová přátelství. Počasí nám přálo, a tak jsme se mohli vypravit i na šlapadla a zahrát si míčové hry. Velmi se líbily aktivity s lanem. Ať již šlo o probíhání pod točícím se lanem, lanovou dráhu či podlézání bez dotyku. Někteří byli úplně hadimršky.

Večery byly plné pohádek, které všichni velmi nápaditě nacvičili, a tak jsme se vypravili za Sněhurkou s roztomilými trpaslíky, báli jsme se o kůzlátka, prožili jsme s Jeníčkem a Mařenkou cestu za Diskobábou. No co vám budu povídat, máme v šestých třídách nadané režiséry i herce. Jako vždy nám dělal problém noční klid (byly i výjimky), ale snad se to naučíme, abychom mohli jezdit na vícedenní výlety. K pěknému pobytu na Zubří patří i dobrá kuchyně a péče všech zaměstnanců pod vedením pana Jambora, který nám každoročně vozí i batohy, aby cesta příjemně utíkala (letos se při ní stalo hitem sbírání kaštanů).

A co říci závěrem? Ukázalo se, že v 6. třídách jsou děti schopné tvořivosti, plné sportovního nadšení a soutěživosti. Lze si jen přát, aby to všem vydrželo i do příštích školních let a třídní kolektivy aby patřily k těm nejlepším na škole.

6.C V ZUBŘÍ

Všechny šestky měly hned na začátku nového školního roku svoji první akci – šly do Zubří. Tady se dozvíte, jaký měla výlet 6.C. Počasí nám docela vyšlo, hlavní je, že jsme nezmokli. Nejdříve jsme se ubytovali do chatek. Jednu chatku měly holky a druhou kluci. Museli jsme si povléci postel. Některým to moc nešlo, tak jsme si museli navzájem pomáhat. Potom jsme v jídelně hráli různé hry, abychom se poznali.

K obědu jsme měli dobré kuře. Protože vylezlo sluníčko, vydali jsme se k vodě na loďku a na šlapadla. Náš pan učitel Matejka si vypěstoval pořádné svaly - skoro celou třídu povozil na lodičce. Nejlepší byla naše plavba na šlapadle. Doplavali jsme na konec rybníka a tam se to stalo. Naše šlapadlo uvízlo v rákosí a tráva se nám namotala na vrutuli. Nemohli jsme se

hnout z místa. Co teď? Naštěstí máme ve třídě samé odvážné kluky a ti se nám vydali na pomoc. Půjčili nám jejich šlapadlo a to naše osvobodili z rákosí. Byli jsme rádi, že to dobře dopadlo. Když jsme přijeli na břeh, tak nám paní učitelka Hnízdilová plácla přes zadek.

Odpoledne jsme lezli po lanech. K večeri byly meruňkové knedlíky. Večer jsme hráli na divadlo, kde si určitá skupina vylosovala pohádku a musela ji zahrát. Poté jsme hráli spoustu jiných zábavných her. Učitelé dokonce prodloužili večerku.

Ráno nás čekala výborná snídaně - švédské stoly. Dopoledne plné her taky hrozně rychle uteklo. Domů se nám moc nechtělo, ještě bychom v Zubří alespoň na týden zůstali. Pavučinkový výlet se nám vyvedl a vypadá to, že naše třída bude dost dobrá.

**Martina Šikulová
a Jana Knapčoková, 6.C**

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Jaitnerové

Jste na naší škole novou tvář. Líbí se vám tady?

Myslím, že líbí. Jenom zatím ještě nezvládám všechna vaše jména, ale brzy to napravím.

Chemie. To je předmět, kterému moc lidí až tak nerozumí. Co vás vedlo k tomu studovat tento obor?

Studovat chemii jsem se rozhodla až na gymnáziu. Měli jsme skvělého profesora, který nás naučil nejen chemii pochopit, ale hlavně se jí nebát.

Co vás na naší škole nejvíce překvapilo?

Milý úsměv a přátelský pozdrav některých žáků během mých prvních dnů na této škole. Hned jsem se cítila lépe mezi tolika neznámými.

Existuje něco, čeho se fakt bojíte?

Čeho se fakt bojím? Výšek. Nejezdím výtahem, raději chodím pěšky. A nějaká rozhledna, tam byste mě opravdu nedostali.

Stala se vám někdy při chemii nějaká nehoda?

Nevzpomínám si.

Láska je chemická reakce, znáte její vzorec?

Láska je složitá rovnice o dvou (ne)známých: $a+b=2$. Dva lidé jsou potřeba na lásku, kteří si říkají: buď mým „b“ a já budu tvým „a“ nebo „já“ a „ty“ rovná se „my“. V tajemné rovnici lásky jde o fakt, že lásku nelze vytvořit. Ona je člověku darována, děje se. Láska je nejlepší droga – má ovšem nejhorší abstrák.

Jaká jste byla v našem věku? Oprsklá pubertáčka anebo „šprtka“?

Ve škole si někteří spolužáci mysleli, že jsem „šprtka“, protože jsem měla samé jedničky. Ale byla jsem úplně normální holka jako vy, tedy „oprsklá pubertáčka“.

Co vás dokáže vytočit?

Hloupost a lež.

Jakých vlastností si na člověku ceníte nejvíce? Které naopak nemůžete vystát?

Nejvíce si cením opravdového přátelství, kdy se mohu na toho druhého stoprocentně spolehnout. A které nemůžu vystát? Závist.

Jste praktický typ?

Na tuhle otázku se musíte zeptat mého manžela.

Ještě neuběhla zas tak dlouhá doba od prázdnin. Jak jste si je užila?

Užila jsem si prázdniny „na maltě“. Rekonstruovali jsme koupelnu, měnili jsme krytinu na střeše a stavěli novou verandu se vstupem na půdu. Samozřejmě jsem celé prázdniny nepracovala. Užila jsem si krásné slunečné dny s rodinou na chatě u bazénu a několik výletů po České republice. Zajímavý výlet byl do Dino-parku ve Vyškově. Projeli jsme obrovskou bránou a ocitli se v Jurském parku, kde všude kolem nás byli dinosauři ve své skutečné velikosti. Někteří se dokonce pohybovali a vydávali strážidelné zvuky.

Čistě podle mě - působíte jako velmi cílevědomý člověk. Jdete si vždycky za tím, co si usmyslíte?

Už na základní škole jsem sledovala seriál Nemocnice na kraji města, kde jsem obdivovala mladou doktorku Alžbětu, která si šla za svým cílem – stát se výbornou ortopedkou. Já jsem jako ta Alžběta. Vždy si jdu tvrdě za tím, co si usmyslím.

Je nějaká věc (předmět), na kterou nedáte dopustit, nosí vám štěstí?

Malá figurka kominíčka.

Jaro, léto, podzim, zima – čtyři roční období. Které je pro vás to „nej“?

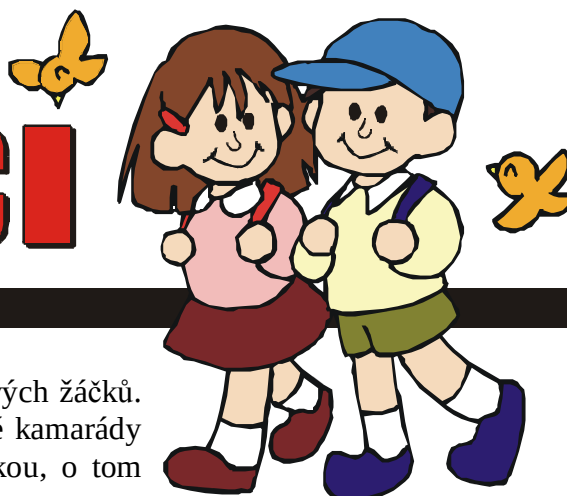
To „nej“ roční období je zima. V zimě jsem se narodila a jsou Vánoce. Milujeme advent. Děti se těší, jak postupně zdobíme dům, vyprávíme si o Ježíškovi, kterému píšou psaníčka. Zima má jednu nespornou výhodu - když je venku tak, že by psa nevyhnal, zachumlá se člověk hezky v teplíčku a užívá si rodinné pohody.

Co říkáte na dnešní mládež?

Jsou to mladí krásní lidé, kteří by si měli více vážit sebe, rodiny a všeho, co mají, protože dnes není nic zadarmo. To vše pochopí, až k tomu sami dospějí.

Rozhovor připravila Katka Houserová, 9.C

UŽ JSME ŠKOLÁCI

Mgr. Ivana Fousková

V září poprvé zasedly do školních lavic dvě třídy nových žáčků. O tom, jak se jim ve škole líbí, jak si zvykají na nové kamarády a jak vnímají rozdíl mezi opravdovou školou a školkou, o tom všem si povídali v hodinách prvouky.

Paní učitelka Eva Mošnerová a Viera Buchtová zaznamenaly některé postřehy svých nových žáků a poslaly je do našeho časopisu. Tady jsou:

Co se ti líbí ve škole?

NINA: *Mně se líbí, jak si čtem.*

KUBA: *Že malujem na tabuli.*

MICHALKA: *Mně se líbí, že se tady učíme.*

IVETKA: *Mně se tady líbí, jak chodíme do tělocvičny si hrát.*

VOJTA Š.: *Mně se líbí, jak se učíme a jak toho už hodně umíme.*

IRENKA: *Mně se líbí ve škole, jak občas píšeme domácí úkoly.*

FILÍPEK: *Mně se líbí, jak si hrajem tu hru, třeba když řeknete nějaké slovo na písmenko a my se probudíme.*

JARUŠKA: *Mně se líbí, jak zakroužkujeme nějaké písmenko a pak k tomu vybarvíme obrázek.*

TONÍK: *Mně se líbí, že támhle nahoře máme písmenka.*

TEREZKA: *Že se učíme písmenka, matematiku a tak.*

V čem je škola jiná než školka?

HONZÍK: *Ve školce to bylo něco jiného, tam jsme si jen hráli a měli jsme tam počítač a ve škole můžem lítat jen o přestávkách.*

VANESKA: *Ve škole máme svačinu a místo bařůžků aktovky.*

IVETKA: *Tady se učíme a ve školce si jen hrajeme.*

MICHALKA: *Tady je to jiný, tady se jen učíme.*

VOJTA Š.: *Že ve školce jsme si jen hráli a učili se z takovýho sešitu a tady se učíme jenom.*

VOJTA Z.: *Že ve školce jsme dostali na svačinu, co jsme měli a tady si můžem donést z domu.*

IRENKA: *Že ve školce jsme si jen malovali.*

HONZÍK: *Ve školce jsme měli hračky a tady si moc nehrajem. Jako si hrajem, ale ne s hračkama.*

Další děti zjistily, že se chodí jinam na obědy a po obědě se nespí, i když se některým spát chce. Odpoledne se dělají domácí úkoly a někteří začali chodit do školní družiny. Některé názory jsou o tom, že je to tady lepší než ve školce, protože máme přestávky, jsou tu dobré obědy, máme spoustu kamarádů a hrát se dá i při učení. Někomu vadí, že se musí brzy vstávat, ale do školy se těší za kamarády a paní učitelkou.

Moc děkujeme prvňáčkům za to, že se s námi podělili o své první zkušenosti ve svých třídách, a přejeme jim, aby se jim ve škole líbilo, aby měli spoustu kamarádů, dostávali jen samé pěkné známky a brzy se naučili číst, psát i počítat.

HELMA JE COOL

ANEB PREVENCE NENÍ NIKDY DOST

Mgr. Pavlína Poláčková

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky ve spolupráci se společností S.M.A., a. s., připravila sérii osvětových akcí, jejichž cílem je zábavnou formou seznámit děti na základních školách s nutností používání ochranných pomůcek při sportu a ostatních volnočasových aktivitách.

Rádi jsme tuto nabídku využili a ve škole v pátek 10. října 2008 přivítali desetinásobného mistra České republiky v jízdě na kolečkových bruslích, který se žákům pokusil předat něco málo ze svých zkušeností. Děti získaly informace o nebezpečích, která jim hrozí při sportu bez přilby a chráničů kol, loktů i zápěstí. Dozvěděly se, jak správně helmu vybírat, aby plnila svůj účel, byly pouče-

ny, jak poskytnout první pomoc, pokud už k úrazu dojde.

Hlavním cílem bylo, aby děti získaly pozitivní vztah a motivaci k používání přileb a chráničů a předcházely tak různým zraněním, která mohou ohrozit jejich život. Akce byla určena pro žáky čtvrtých a pátých tříd a nebyla první akcí tohoto druhu na naší škole. Dopravně bezpečnostní akce už u nás své nezastupitelné místo mají a staly se součástí školních vzdělávacích plánů. Ve školním roce 2006–2007 a 2007–2008 se v rámci Globálního týdne bezpečnosti děti formou interaktivní výuky dozvěděly celou řadu informací, které si ověřily rovnou i v praxi.

Za zmínku jistě stojí i to, že VZP v rámci svých preventivních programů nabízí všem dětem, kterým ještě nebylo 16 let, příspěvek ve výši 500,- Kč, který lze využít buď na helmu, nebo chrániče. Vánoce se blíží, což takhle spojit příjemné s užitečným a dětem vybrat praktický dárek, který jim může zachránit i život?

Mezinárodní asociace školních knihoven (IASL) vyhlásila v roce 2008 říjen za Mezinárodní měsíc školních knihoven.

Tato skutečnost nezůstala na naší škole bez povšimnutí – podařilo zorganizovat několik akcí a byla vyhlášena soutěž.

První akce se konala 20. října 2008. Školu navštívil pan Dudek – ilustrátor dětských knížek. Nešlo o žádný suchopárny výklad, ale o pravou nefalšovanou show, při které se všichni moc dobře bavili, a dokonce se do ní i aktivně zapojili. Jiskřivá dětská očka a úsměvy v jejich tvářích byly důkazem toho, že se setkání vydařilo.

Druhá akce je spojena se samotným závěrem měsíce října – na přístavbě se sešly děti ze 3.A s rodiči při zábavném čtení s kocourkem Modroočko. Čtenářské odpoledne si s dětmi pro rodiče připravila paní učitelka Kotovicová.

Do třetice pro všechny zájemce potom školní knihovna vyhlašuje soutěž s názvem

NEJKRÁSNĚJŠÍ ZÁLOŽKA DO KNIHY

Technika je libovolná – kresba, malba, koláž, háčkování, pletení, paličkování, drhání i batika – fantazii se meze nekladou. Knihovna bude v tomto směru spolupracovat se školním časopisem Puclík, jehož redakce bude záložky shromažďovat a posléze i vyhodnocovat a vybírat ty nejlepší z nejlepších.

Své výtvary tedy předávejte prosím redakci časopisu **do 28. listopadu 2008**. Vybrané a oceněné záložky si budete moci po vyhodnocení prohlédnout na nástěnce školní knihovny, kde budou vystaveny.

MALOVÁNÍ PRO DĚTI

Mgr. Pavlína Poláčková

INTERAKTIVNÍ ZÁBAVNÁ SHOW S ILUSTRÁTOREM DĚTSKÝCH KNIH

V rámci akcí spojených s Mezinárodním měsícem školních knihoven, do kterých jsme se též zapojili, se té naší školní

knihovně podařil kousek vskutku husarský - v nabitém diáři nejprodávanějšího českého ilustrátora, grafika a vý-

tvárníka dětských knížek pana **Adolfa Dudka** se našel volný termín. A tak, ač se narodil v nedaleké Poličce, přijel za

našimi žáky až ze vzdáleného Frenštátu pod Radhoštěm, kde nyní se svou rodinou žije.

V pondělí 20. října 2008 během pěti vyučovacích hodin zhlédly všechny děti prvního stupně pravou nefalšovanou show. Zábavným způsobem se nejen seznámily se skutečným ilustrátorem, ale nahlédly přímo do jeho ilustrátorské kuchyně. Stačily čtyři základní geometrické obrazce - kolečko, čtverec, trojúhelník a obdélník, z nichž vznikly nevídané obrázky.

Děti zjistily, že při troše fantazie se ze stupnice známek od

jedné do pěti dají vykouzlit zajímavá výtvarná díla. Seznámily se se základními malířskými technikami a pomůckami a zjistily, že malování je vlastně prima zábava.

Okoukly různé typy knih od klasických ilustrovaných přes knihy interaktivní, vybavené prostorovými obrázky nebo i zvukem, až po knížečky úplně mini.

Na přetřes ale přišly i věci poučné. Tak například když budete stát ve stoji spatném, rozpažíte ruce a kamarád změní rozpětí vašich rukou, zjistíte docela zajímavou věc – tato

délka bude zcela totožná s výškou vaší postavy. Nevěříte? Tak to rychle vyzkoušejte!

Čtyřicet pět minut uteklo jako voda, nechyběla ani tradiční autogramiáda. Děti stály dlouhou frontu na podpis a známý ilustrátor je nikterak nešidil, trpělivě psal věnování do přinesených knížek, podepisoval se na obrázky, papíry, ruce, i obličej.

Co říci závěrem? „Díky, pane Dudku, a těšíme se na vás zase příští rok!“

ČTENÁŘSKÉ ODPOLEDNE S MODROOČKEM

PaedDr. Miroslava Kotovicová

Ve čtvrtek 30. října 2008 v 15 hodin proběhlo za účasti dětí a jejich blízkých příbuzných čtení na pokračování z knihy J. Koláře **Z deníku kocoura Modroočka**, kapitola Už nikdy nebudu chytat veverky.

Celá akce umožnila dětem pochlubit se přítomným se svým čtenářským uměním, ukázat, že se mnozí nezaleknou dospělých posluchačů a vlastně si mohou doma vzájemně předčítat.

Děti se již v hodině pracovních činností připravovaly, vyrobily si z papíru kočky, které v barevném provedení připomínaly Modroočka, Zrzundu, Natrhousko, Zelenoočku a Kiki z výše uvedené knihy. Každý si po odpolední chvilce čtení odnesl svoji kočku na památku domů.

Přítomní rodiče byli rádi, že mohli posoudit úroveň čtení svého dítěte, zájem dětí o knihy a společné chvíle nad knížkami. Malí čtenáři se uměli sami ohodnotit a druhý den ráno se pochlubili tentokrát rodičovskou pochvalou.

TŘETÍ V REPUBLICE

Mgr. Ivona Kovačičová

SKVĚLÝ ÚSPĚCH NAŠICH ŽÁKŮ V PŘESPOLNÍM BĚHU

OKRESNÍ KOLO

Každým rokem se nejlepší běžci naší školy účastní závodů v přespolním běhu. Okresní kolo se konalo ve středu 8. října 2008 v areálu hotelu Ski. Při krásném slunečném počasí se nám opravdu dařilo. Ze čtyř vyhlášených kategorií základních škol jsme obsadili tři první místa v družstvech, což se nám v minulých letech nikdy nepodařilo. Úspěch znásobili ještě jednotlivci – Jan Janů z 9.A doběhl na druhém místě a Alžběta Greplová z 8.B skončila třetí.

KRAJSKÉ KOLO

Krajské kolo proběhlo o týden později, ve čtvrtek 16. října 2008 opět v areálu u hotelu Ski. Naše tři družstva, která postoupila, se v krajské konkurenci a na obtížněji postavené trati opět neztratila. Nezkušenost a horší výkonnost se projevila u mladších žáků (skončili na 7. místě). Starší žáci s přehledem zvítězili a úspěch korunoval ještě Honza Janů, který v jednotlivcích zvítězil. Starší dívky skončily v družstvech na třetím místě a Alžběta Greplová doběhla jako druhá. Úspěch byl o to větší, že starší žáci vítězstvím postoupili do republikového finále, které se pro žákovskou kategorii koná jen každým druhým rokem.

REPUBLIKOVÉ FINÁLE

Na republikové finále v přespolním běhu jsme se vydali do Bystřice pod Hostýnem v pátek 31. října 2008. Dík za pohodlnou cestu patří Sportovnímu klubu lyžování v Novém Městě na Moravě, který nám půjčil auto i s řidičem. Odpoledne měli chlapci možnost seznámit se se záłudnostmi trati. Ubytovaní jsme byli na vrchu Hostýn v poutním domě hned vedle známého kláštera.

Závod byl zahájen v sobotu 1. listopadu 2008 ve velmi pěkném prostředí biatlonového areálu na Bedlině. Chlapce čekala trať dlouhá 3 kilometry, která se běžela na okruhu 1 km. Na start nastoupili

lo 12 družstev z celé republiky. Družstva měla 5-6 členů, přičemž výsledek byl vypočítán jako součet čtyř nejlepších umístění každého družstva. Družstva startovala v zástupech za sebou.

Na poměrně úzké trati bylo důležité dobře odstartovat a získat výhodnou pozici. Matěj Nečas odvedl velký a rozhodující kus práce - prvních 400 metrů „vypálil“ a kluky za sebou vyvezl na čelo pelotonu. Toho nejlépe využil Honza Janů. Po skvělém výkonu doběhl na třetím místě. Výborně si vedla i dvojice Lukáš Müller a Jiří Šacl, kteří doběhli na 19. a 20. místě. Čtvrtým počítaným závodníkem byl Vojtěch Tulis, ale neztratil se ani Jakub Janíček, který doběhl několik míst za ním.

Vyhlašování výsledků z reproduktoru nám vyloudilo úsměv na tváři. Umístili jsme se na třetím místě v celé České republice. Jako jediná škola jsme na stupně vítězů vystoupili dokonce dvakrát. Jednou v závodě družstev a jednou Honza Janů v jednotlivcích.

Troufám si tvrdit, že kluci zaběhli nejlepší výsledek v přespolním běhu v historii naší školy. Před čtyřmi lety na tom samém místě závodila i děvčata, ta skončila o stupínek níž - na místě čtvrtém. Chlapcům velmi blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy i kraje Vysočina.

FOTO soutěž

I v letošním školním roce se budete na stránkách časopisu setkávat s tradiční fotosoutěží.

V tomto kole se pokusíte uhádnout, která paní učitelka má na sobě oblečenou tógu a hraje si na řeckou princeznu. Poradíme vám pouze to, že obrázek byl pořízen před několika lety při akci Týden dětem.

Pokud si myslíte, že jste poznali, kdo je na fotografii, napište odpověď společně se svou třídou a jménem na lístek a vhoďte ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky. Své odpovědi můžete zaslat také e-mailem na adresu: **puclik@nmnm.cz** Termín odevzdání odpovědí je **do 21. listopadu 2008**.

Úspěšné řešitele jako vždy sladce odměníme. Tak hádejte...

JAK SE ŽIJE NESLYŠÍCÍM

Mgr. Ivana Fousková

14. a 15. října 2008 navštívili naši školu mladí studenti z Brna. Na první pohled úplně obyčejní mladí lidé. Málokoho by napadlo, že mají nějaký problém. A právě o svém problému vyprávěli dětem v jednotlivých třídách.

Úterní dopoledne věnovali dětem na přístavbě. Komunikace probíhala pomocí české znakové řeči a gest. Tlumočník převáděl českou znakovou řeč do mluveného slova a všechny děti s napětím sledovaly a poslouchaly vyprávění o tom, že

i tito lidé žijí svůj plnohodnotný život a mohou se uplatnit v nejrůznějších povoláních.

V průběhu programu se děti zapojovaly do nejrůznějších her založených hlavně na gestech a pohybových aktivitách. Ve třídách byl nezvyklý klid a děti velmi rychle přistoupily na tuto formu komunikace. Dokonce se naučily některé znaky české znakové řeči a na základě nových poznatků se snažily dorozumívat a používat znaky v soutěžích a hrách.

Čas vymezený pro návštěvu v jednotlivých třídách hrozně rychle utíkal a dětem se nechtělo loučit. Poznaly, že i neslyšící lidé mohou žít a normálně se zapojovat do života. Tato nová zkušenost jistě dětem pomůže naučit se normálně brát lidi s nějakým postižením. Určitě není jednoduché neslyšet a nemluvit, ale i lidé s tímto problémem žijí mezi námi a je dobře, že se děti mohly setkat právě s nimi a dovědět se spoustu zajímavých věcí z jejich života.

DRUHÁCI V KNIHOVNĚ

Mgr. Ivana Fousková

Čtvrteční dopoledne 16. října 2008 bylo pro druháky velmi pěkné a zajímavé. V rámci dlouhodobého projektu spolupráce s městskou knihovnou se uskutečnilo první setkání s knížkou. Nejdříve jsme se sešli v čítárně a vyprávěli si o tom, co všechno mohou děti dělat a vidět v knihovně. Naučili jsme se, jak jsou knížky rozděleny a kde hledat právě tu, o kterou máme zájem.

Při prohlídce knihovny se děti rozběhly po všech prostorech a mohly si prohlížet knížky podle svého vlastního zájmu. Vedle pohádek a příběhů pro děti se na stolku kupily i encyklopedie a naučné knihy plné obrázků o autech, motorkách i vesmíru.

Po skončení prohlídky celé knihovny čekalo na děti setkání s Josefem Ladou a jeho pohádkovým světem. Mohly si prohlížet Ladovy knihy, jeho pohádky, básničky i obrázky. Pak jsme si poslechli vyprávění o životě Josefa Lady a pohádku z knížky Bubáci a hastrmani.

Na závěr mohly děti nahlédnout i do časopisů, které se dají v knihovně půjčovat. Čas vymezený pro návštěvu knihovny rychle utekl a dětem se nechtělo odcházet. Bylo vidět, že mají knížky rády a čtou pro své potěšení. Mnozí určitě využijí nabídky a přijdou se se svými rodiči přihlásit do knihovny, aby měli možnost co nejvíce toho přečíst a setkávat se s krásnými knížkami častěji.

9. října 2008 ve čtvrt na osm ráno se 8. a 9. specializovaná třída naší školy vydala do Brna na mezinárodní veletrh informatických a komunikačních technologií - Invek 2008. Cesta trvala kolem dvou hodin a každý se nějak zabavil. Někdo poslouchal písničky, někdo se bavil s ostatními, někdo, jako já, si četl.

Konečně jsme dojeli k brněnskému výstavišti a vystoupili z autobusu. Poté jsme vytvořili nemalý hlouček kolem pana učitele Smékala a Slámy, kteří nám ochotně rozdávali vstupenky a plánky areálu. Bylo nám odpovězeno na poslední dotazy a také jsme se dozvěděli místo a čas srazu před odjezdem.

Pak už jsme se všichni hnali k vstupní bráně. Dvojice, trojice i početnější skupinky se

rozešly po areálu a každý šel do oddělení, které ho zajímalo. Nejvíce oblíbený byl pavilon zaměřený na hry a zábavu. Zde byla „splášená Coca-Cola“ a nemálo lidí se ji pokoušelo zkrotit, dále pak pytle na odpočinek a mnoho her.

Hodně navštívené pavilony byly samozřejmě ty s počítači, programy a fotoaparáty. Na Inveku bylo také k vidění mnoho zajímavých produktů - například nové notebooky, tiskárny s novou technologií tisku, výukové programy... Mimo vědomostí jsme také ulovili prospekty od firem, časopisy zdarma i s CD, balónky, igelitové a papírové tašky, malé PET láhve s pramenitou vodou, nálepky a mnoho dalších dárečků.

V poslední hodině nás už docela bolely nohy, a tak jsme se

snažili najít volnou lavičku, což bylo nad naše síly. Všechny lavičky byly obsazené. Naštěstí jsme si přece jen sedli, odpočinuli a vychutnali si oběd nachystaný od našich starostlivých maminek. Pak už se přiblížila hodina srazu a my se vydali směrem k pavilonu F. Obě třídy přišly včas, jen 8.C čekala na jednoho opozdilce.

Po několikrát opakovaném přepočítávání jsme se mohli naskládat do autobusu a vydali jsme se zpět do Nového Města. Zpáteční cesta se zdála být nekonečná a my si při ní léčili naše bolavé hlavy a nohy. Během cesty jsme se chlubili svými úlovky a novými známostmi.

Okolo půl třetí jsme dorazili ke kulturnímu domu a pokojně jsme se rozešli někteří na autobus a jiní domů.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Slavkovice zdraví čtenáře!

I v letošním školním roce o nás budete v Puclíku občas číst, protože i u nás, v malé škole, se také něco děje.

LOŇSKÉ OHLÉDNUTÍ

Ale pěkně popořádku. V posledním čísle Puclíku v červnu jsme slíbili, že se ještě ozve-
me, jak dopadla naše indián-
ská hra. Však na nás čekaly už
jen dvě poslední cesty – Cesta
Plameňáka (zapamatovat si
přezdívky) a Medvěda (stateč-
nost). Že nám daly pěkně za-
brat!

Ono naučit se přezdívky 27
kamarádů bylo pro ty, co si
věřili až moc, že to bez učení
zvládnou levou rukou, docela
zklamáním. To pilňáci o pře-
stávkách sepišovali, doplňova-
li, pročítali a poté sklídili
úspěch a pěkně nahnali body
k získání pera (vid' Lenka Lu-
kešová, Kristýna Brabcová).

Ještě stále ale nebylo jasno,
kdo bude nejlepší, pořád má-
me před sebou Cestu Medvě-
da.

Poslední středu v loňském
roce jsme měli pěkně nabitou.
Ráno nás čekal školní výlet na
hrad Lipnice nad Sázavou,

večer táborák, pasování čtvr-
ťáků a spaní ve škole. A také
poslední Cesta Medvěda –
statečnost.

I když někomu chybělo jen
jedno pero na čelence a mohl
být jasný vítěz, nepřekonal
strach vnořit se do černé tmy.
Rázem ho přepadla největší
ospalost, jakou kdy zažil.
Škoda, sice mu v teple spacá-
ku bylo dobře, ale tak trochu
sám sebe utěšoval...

Ráno po rozdávání per už bylo
jasno. Jen na málo členkách
je plný počet per za každý
splněný úkol.

Velký Manitou zavěsil na svůj
tomahawk jen 10 krásných
dřevěných korálků, které oz-
dobí krk jen těm nejlepším
a nejobdivnějším Slavačům.
Potřebuje sice víc indiánů,
které odvede k Veliké řece,
aby dokázali bojovat proti
bledým tvářím, ale sám je
velmi přísný a vybírá jen ty
nejstatečnější. Dnes si odvádí
jen 10 Slavačů, ostatní mají
šanci další rok.

A komu přibýlo vždy jedno
pero? Zde jsou vítězové i se
svými přezdívkami:

Bystré oko – Andrea Pejcho-
vá, Zlatá holubice – Klára
Vencálková, Myší ocásek –
Petra Kotovicová, Zelený pták
– Iva Šmídová, Ptačí ocásek –

Andrea Kotovicová, Silný
krokodýl – Tomáš Janů, Bílý
bůvol – Láďa Peňáz, Hbitá
liška – Kristýna Brabcová,
Bílý medvěd – Petr Šmída,
Tančí s vlky – Lenka Lukešo-
vá.

A CO LETOS?

I letos pokračujeme v indián-
ské hře, musíme přece získat
další statečné Slavače a také je
nám líto uklidit krásné kos-
týmy na dno skříní.

Hned 1. září na zahájení škol-
ního roku přijel do osady
kmene Slavačů Sedící býk
(Kuba Pochop) a Bystrá bělice
(Iva Mrkvičková).

Před zraky rodičů, pana ředite-
le a paní zástupkyně přijali do
kmene nové tváře – naše prv-
ňáky. Ti všichni slíbili bojovat
proti bledým tvářím a s ostat-
ními Slavači zazpívali indián-
skou píseň. Sedící býk pak
odvedl nové indiány do náčel-
nického stanu.

Dnes již „nováčci“ mají svojí
členku a přemýšlejí nad pře-
zdívkou. Však už 1. října pro-
běhla pravá indiánská slav-
nost, kde nechyběla hudba,
tanec a kouření dýmky míru.
Ale o tom zase až příště...

Kamarádi ze Slavkovic

SENZA VÝLET

Ahoj holky a kluci, jak se máte? My, třetíáci a čtvrtáci, jsme se zrovna vrátili z báječného výletu. Jeli jsme nejdříve autobusem od nás ze Slavkovic do Žďáru a pak vlakem do Nížkova na zastávku. Odtud jsme už šlapali 3 km pěšky do vesnice Nížkov.

Co nás tam zavedlo? Ani my jsme nevěděli, že tak blízko našeho domova máme tak zajímavou památku! Se zatajeným dechem jsme vstupovali s paní průvodkyní do malé kostnice za kostelem. To, co jsme viděli, se nedá zapomenout.

Skoro celý prostor byl vyrovnán lidskými lebkami a kostmi. A že jich bylo! Odhaduje se, že jsou tam kosti z pěti až šesti tisíc lidí. Prý je do pyramid narovnal slepý mládenec. Jsou tam kosti nejen vojáků, ale i žen a dětí. Na některých lebkách je vidět otvor po úderu. Ale od kostí raději pryč.

Vydali jsme se dál k našemu pravému cíli, kterým byla rozhledna jménem Rosička. Tam jsme šli zase pěšky asi 4 kilometry. Sluníčko krásně hřálo a my jsme celou cestu viděli rozhlednu před sebou. Nejdříve byla maličká a moc daleko, už jsme si mysleli, že tam nedojdeme. Konečně jsme stáli před ní. Ta je ale vysoká! To je schodů! Vylezli jsme je všichni, i když se někdo docela bál. Kája

Chromý raději vzal paní učitelku za ruku, protože se nechtěl připravit o zážitek.

Pohled to byl nádherný. Viděli jsme krajinu jako ptáci – jen letět jsme nemohli. Slavkovice jsme bohužel neviděli, protože leží v dolíku, ale přesto jsme skoro přesně věděli, kde je najít. Rozhlednu jsme museli opustit a pokračovat zase pěšky do Sázavy (4 km) na vlak. Do Žďáru jsme jeli krásným dvoupatrovým vlakem. Tam jsme museli přesednout a pokračovat dál do Radňovic.

Celou cestu jsme si přáli, aby jel nový vlak. Tomáš Janů prý slyšel, že tam jsou úplně super záchody. A přání se splnilo - „zelenožlutý rychlík“ čekal právě na nás a my jsme stihli vyzkoušet i ty záchody. Holky měly nejdřív problém onu místnost vůbec otevřít, ještě že jsou tu kluci.

Cesta byla krátkoučká, vystupujeme v Radňovicích a přes pole dojdeme až ke škole. Stačíme se ještě posilnit sladkými švestkami a náš výlet je u konce. Byl super. Nohy nás nebolí a máme hodně zážitků. Těšíme se na další.

Za žáky 4. ročníku Iva Mrkvičková, Pavla Tománková a Soňa Lukešová

VZHŮRU DO VĚŽE

ŠKOLNÍ DRUŽINA VE SLAVKOVICÍCH

Pamatujete si ještě na naši družinovou hru v loňském školním roce? Rádi bychom se pochlubili, jak se nám v červnu zadařil výstup do nejvyšších pater.

Po celoročním úsilí získat co nejvíce bodů v mnoha oborech se nás nahoru vyšplhalo hodně - 16 statečných z 24 dětí! A že nebylo nic lehkého prokázat, že máme sílu stoupat. Někdy si na nás paní učitelka vymýšlela pěkné záludnosti. Ještěže jsme kamarádi a pomáháme si. Ve skupinách je soutěžení nejlepší, a když máme úkoly pro jednotlivce, můžeme poprosit kamarády o radu.

Někdy musíme trénovat i doma – třeba když nám nejde skákání přes švihadlo a zrovna je nutné k získání bodů nebo když sháníme potřebné informace. A někdy se nám z hlaviček kouří, když máme vymyslet odpovědi třeba na otázku, co popřeješ k Vánocům rodičům (kamarádovi, paní učitelce, Gabrielovi v Africe) či kdo je pro tebe největší poklad.

No schválně - zkuste si odpovědět na otázky a splnit úkoly, které jsme měli v květnu a červnu. Všechny se týkaly měsíčních témat KVĚTEN - HLEDÁME PRAMEN a ČERVEN - CESTA ZA POKLADEM:

- Vyřeš doplňovačku - pranostiky na květen
- Nakresli lesní studánku
- Namaluj, jak si představuješ studánkovou vílu
- Vymysli co nejvíc slov na K
- Nakresli jednu vybranou pranostiku
- Vymysli, na co všechno lidé potřebují vodu
- Přenes vodu na lžici po lavičce
- Napiš, jaké rostliny mohou růst u studánky
- Vytvoř kelímek na nabírání vody
- Vymysli verš na téma „Studánka“
- Vymyslete a nacvičte ve skupině představení „Zvířátka u studánky“
- Spočítej, kolik mají dohromady nohou 1 mravenec + 3 pavouci + 2 mouchy
- Nakresli 5 druhů hmyzu
- Napiš názvy pohádek, kde se objevují broučci či jiný hmyz
- Předved' pavouka, sluníčko sedmítečné, mouchu...
- Co bys chtěl najít v pokladu?
- Co bys chtěl uvidět z výšky naší věže?

A teď už musíme napsat naše nejlepší „věžolezce“:

1. A 2. ROČNÍK	3. A 4. ROČNÍK
1. Andrea Kotovicová	1. Dominika Křivánková
2. Petra Kotovicová	2. Libor Staněk
3. Hana Machová	3. Petr Šmída

Zdraví vás kamarádi ze Slavkovic

STRAŠIDELNÝ DEN VE 4.B

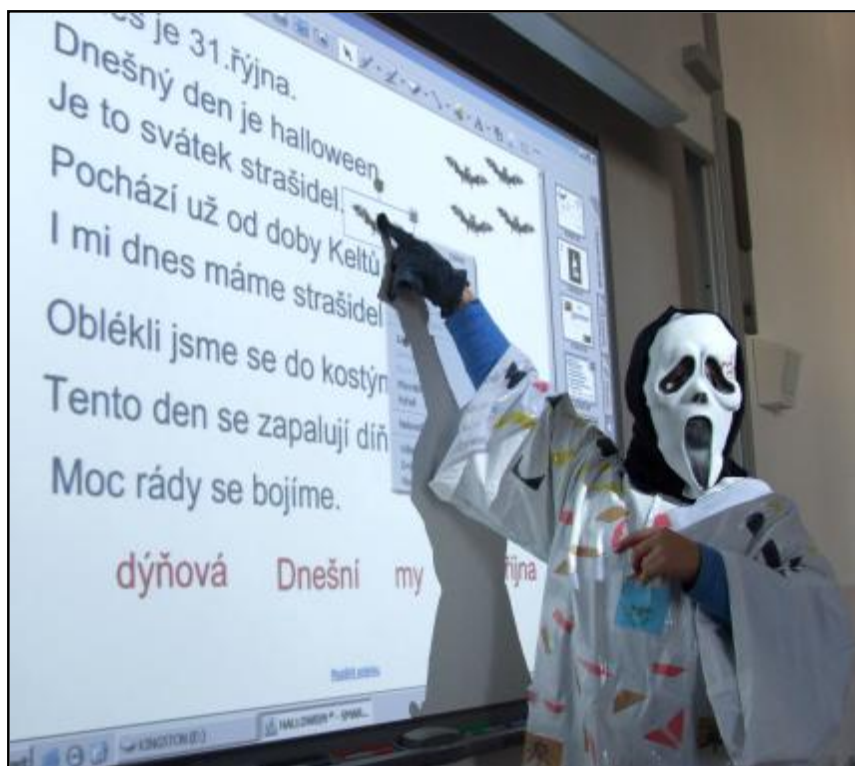

Mgr. Jaroslava Truksová

Halloween je svátek, který se slaví 31. října. Slaví ho většinou děti, které se převlékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu a koledují sladkosti. Tento svátek se slaví převážně v USA, Velké Británii, Austrálii... Tradičním znakem Halloweenu jsou dýně, které jsou speciálně vyřezávané a mají uvnitř svíčku. Tento svátek pochází až z dob Keltů, kdy byly slavnosti zaměřené na oslavu kolem žní. Hrály se různé hry a často předvídaly, zda se někomu něco stane, bude mít lepší časy...

A jak to o Strašidelném dnu vypadalo ve 4.B? První vyučovací hodinu, kdy v lavicích zasedli duchové, upíři, mrtví vojáci, čarodějky... jsme začali přivítáním. Každý se musel „podepsat krví“ na kouzelný pergamen a představit se. Potom jsme se věnovali studiu pavučiny a jejího rýsování. Odměnou každému byla „hořící“ jednička.

Druhou vyučovací hodinu se duchové a strašidla přenesli ke strašidelné (interaktivní) tabuli. Jejich úkolem bylo vyluštit tajemný nápis, skládat slova z písmen a opravovat chyby v textu. Byli nadšení z pohyblivých písmenek, slov, netopýrů...

Potom se všichni vyhladovělí vrhli na své strašidelné svačiny. Pochutnávali si na zeleném slizu, červavých rohlících a někteří dokonce na hadech a myších.

Třetí hodinu - patřičně posilnění - se věnovali studiu Halloweenu v jazyce anglickém. Na závěr celého dopoledne si zazpívali písničku o hrobaři a začali psát strašidelný příběh, který budou ve výtvárné výchově malovat. A nechyběla také volba nejdokonalejší příšery.

ADÉLKA DVOŘÁKOVÁ: Nejvíc se mi líbilo, jak jsme se představovali a barvili si ruce barvou a tiskali jsme je na papír...

LUKÁŠ KUČERA: Líbilo se mi, že všichni měli masky a byly strašidelné hodiny. Bylo to super a doufám, že to bude i příští rok.

MARTIN HAVELKA: Nejvíc se mi líbil počítač v té místnosti...

MICHAL HRDINA: Líbilo se mi, jak jsme byli naproti ve třídě a tam jsme u velké počítačové tabule řešili různé rébusy.

ŠEŠTÁCI

Jana Knapčoková a Martina Šikulová, 6.C

MEZI KRÁVAMI

18. září 2008 jely všechny šestky na výstavu krav do Radešínské Svratky. Když jsme dorazili na místo, dali jsme si rozchod a rozběhli se po okolí. Kam jsme se podívali, tam byly stánky s různými reklamními předměty a farmářská zvířata. Všechny děti si ty stánky rychle oblíbily, jelikož si tam mohly něco zdarma vzít.

Viděli jsme strakaté krávy, kterých tam bylo několik (mimochodem jsme dokonce mohli volit Miss krávu sympatie), dokonce také prasata, ovce a pštrosy, vedle kterých stál stánek s pštrosími specialitami.

Všichni stáli ve dlouhátánské frontě na balónky s héliem. Některým balónek ulétl do nebe, a někoho dokonce napadlo vyfouknout balónek do pusy. Potom mluvili jako šmoulové.

Dopoledne velice rychle uteklo a všichni jsme byli šťastní, že jsme měli nacpané tašky a viděli spoustu zvířat. Nebojte, nikdo nechytil nemoc šílených krav.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 51 – listopad 2008

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Barbora Dutková, Vlasta Janíčková
Andrea Žváčková, Dominika Edlmanová, Věra Králová, Nikola Švárová, Petra Vodičková
Dominika Kaštánková, Jana Knapčoková, Martina Šikulová, Vít Daněk

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 51 vyšlo 4. listopadu 2008 v nákladu 35 výtisků